

El Baix Penadès

SETMANARI NACIONALISTA

Preus de subscripció

Vendrell, trimestre. 1'25 pessetes.
Fora, 1'50
Extranger 2'25
Número corrent, 10 cèntims : Atracat, 20 cèntims

Direcció i propietat:

IMPREMTA RAMON
— TELÉFON 770 —

ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS

REMITITS: 15 CÈNTIMS LÍNIA

No s'admeten escrits sense firma

NO'S TORNEN ELS ORIGINALS

En Joan Socias Colomer

morí en aquesta vila
el dilluns dia 2 del corrent mes d'Abril
a la edat de 54 anys
i havent rebut els Sants Sagraments

(E. P. D.)

Els seus afligits esposa Genoveva Jorba i Nin, fills Joan i Maria, germana, germans polítics, nebots, cosins i demás familia i la senyoreta Otilia Palau Baxeras, al participar a llurs amistats i coneixenses tan sensible com irreparable pèrdua, els pregan tinguin present al finat en llurs oracions, de lo que'n quedarán agraïts.

Vendrell, Abril de 1923.

De la nostra parla

L'altre dia escrivíem; és que's parla be'l català al Vendrell? No; però... però hi ha cassos en els quals es ben defensable la manera especial de produir-nos verbalment.

L'idioma català cal que tingui certa unificació, que podriem dir-ne semi-oficial, per a que pugui esser profitós el seu ensenyament en totes les escoles de Catalunya; i a la conveniència del «tot» ha de supeditar-s'hi ço que és parcial, privatiu d'una comarca, expressió particular d'un poble.

Les altes mentalitats que esmercen la seva intel·ligència en afer de tanta importància com ho és el de fixar regles per assolir el màxim profit d'aquell ensenyament, han dit ja la seva paraula des de l'honorable Secció Filològica del Institut d'Estudis Catalans; paraula que, si be no es definitiva, perquè la llengua d'un poble es una cosa de forta i inacabable vitalitat; ha de servir-nos de norma per es-

hi ha una infinitat de paraules que han d'esser escrites diferentment de com son parlades; entre elles, i de manera gairebé total, els infinitius dels verbs, a mes d'alguns noms d'oficis i altres paraules. Així escrivim: *anar tornar pintor, sabater*, i pronunciem; *aná, torná, pintó, sabatè*. Sembla, però, que aquests infinitius haurien de continuar amb la supressió fonètica de la *r*, quan se troben units a veus pronominals, i més ara que's grafien únicament juntats per un guionet, ço que fa que's presenti amb una integritat que avants no tenien: exemple; *tornar-loshi*, avui: *tornar-lo'shi*.

Doncs be; aquesta lògica supressió de la *r* final, aquí al Vendrell, continuem fent-la fins al pronunciar aquella frase; nosaltres diem; *torná-lo'shi; els hi vârn tornâ* en lloc de *varen tornar-lo'shi*, amb quina construcció servem, ademés, l'innovació de *els* en lloc de antic *los*.

¿Tenim dret, doncs, a fer burla dels que havent viscut tres dies a Barcelona, tornen aquí enfarfegats de *buscar'hi, trobar'hi, llogar'hi*, i altres aris que res tenen que veure amb tin-

drem canari? Es clà que no; però no 'ns havem de sentir humiliats perquè aquí no ho diguem.

Els que tornen de Barcelona també venen «intoxicats» de la defectuosa pronunciació de les consonants *tj* i *tx* a les quals donen la mateixa valor de fonètica; i en lloc de dir *lletja* i *fetxe*, diuen *lletxa* i *fetxe*; fent-se un embull amb el mot *metxe*, que'l mateix els serveix per distingir l'home de ciència curativa que l'objecte inflamatori. No 'ns convé pas imitar-los.

¿Es que al Vendrell es parla be el català? Desgraciadament no pot esser afirmativa la resposta. Aquí, sens dubte degut a l'ensenyança nul·la del català en les escoles, almenys fins ara no fa gaire, es parla d'una manera defectuosa el propi idioma. Podriem fer una llista interminable de modismes que enlleixeixen la nostra parla; anotem-ne alguns:—*Que no lè,—Que si que lè,—cànals. Estic fònic*. A cal potecari menges roç i una llarga serie de supressions, com aquestes, de la lletra *a*, en principi de paraula, que canblen o enturpeixen el sentit clà del mot. *Nantros; vosaltros; mite'l* per

mira'l; dem'ho, per dona-m'ho; i cent mes que'ls petits ho han après dels grans perquè uns i altres ens trobem mancats d'una base sòlida en la nostra instrucció.

Fins que al carrers'hi senti l'influència de l'escola catalana, no's podrà dir que's parla regularment el català.

F.

Cops de ploma

Ja heu vist? Ja heu sentit? Ja heu tocat el discurs-mitín que ha pronunciat en Goicolvea en el teatre de la Comedia?

No'm negareu que'l lloc no podia ser mes apropiat tant per ser teatre, com per la Comedia, per l'home no s'enten de raons i tirant del *xarrasco* va cantar quatre veritats als concentrats, reconcentrats i descentrats que tenen el monopoli de dictar ordres mes o menys reials a la nostra Espanya invicta, valenta i soferia.

Ai, amic llegidor! Jo crec que si torna a repetir el discurs acte seguit d'haver-lo pronunciat, les meves convic-

clons polítics, ja de si no molt fermes, hagueren frontolat i m'hauria empassat el maurisme.

Perque hi ha que veurer la denuncia que va fer davant de tota la comedia (vull dir del públic del teatre de la Idem) amb tots els detalls ets i uts de la conversa del húngaro renegat que presideix el consell de ministres, amb D. Melquiades el menut per convencel de que s'havien de guanyar les eleccions amb forceps.

Segons en Goicoechea va anar aixís:

Melquiades.—No tolero, paso ni abono, que's forsi la voluntat popular. Jo tota la vida he predicat que s'ha de vetllar per la puresa del sufragi.

Garcia Prieto.—Ja hi vetllem. Pero per sapiguer mes segur que la puresa es un fet, s'han de nomenar alcaldes de relal ordre perquè'ns ajudin a vetllar.

Melquiades.—Protesto de que l'ordre sigui relal. Al rel no s'el te de comprometre.

Garcia Prieto.—(encargolant-se i refilantse els mostatxos) Miri D. Melquiades; tant aquí com al Masnou quan se volen guanyar les eleccions, s'ha de treurer el Sant Cristo gros; i'l Sant Cristo gros es suspendrer als ajuntaments, als alcaldes i si poguessim fins als bisbes.

Nosaltres ens els nomenem al nostre gust, fem les eleccions i quan les hagin guanyades, que'l poble tingui per ajuntament i per alcalde a qui l'hi dongui la gana que per algo el poble es sobirà.

Cregulm «amic Melquiades», ho hem de fer; a Bèlgica fan lo mateix i vosté no'm negarà que Bèlgica... Ademés; com reformarem l'article onze de la Constitució si no tenim corts amb majoria ferma i disciplinada? I vosté ja sap que, aixó que jo no entenc prou, dels cementiris sense creu i l'Estat amb llibertat de rel-ligions, es el fonament del reformisme; el pont per anar del mitin al palau del rei; la pedra fonamental de la vostra capelleta.

Melquiades (nerviós) Es que'm temo que després no'm digueu que darrera la creu hi ha'l dimoni.

Garcia Prieto.—Llavors se pot tornar a fer republica i junt amb en Lerroux encara podreu fer grans coses.

I aixís se va convencer D. Melquiades el menut, l'hereu de Castelar, el pico de oro asturiano.

En Goicoechea i'l seu públic, estaven indignats davant del atac a la voluntat popular.

Perque lo que diu ell:

«Que ho fem els conservadors, Santa i bona Marfa, l'ho perdono; porque nosaltres hem de conservar les tradicions de Espanya; pero ells i majorment havent-hi els reformistes que tenen la obligació de reformar, aixó no te nom. A Espanya sempre s'hafet de fabricar la tupinada i nosaltres hem anat continuant la sacrosanta tradició, pero ells que per la seva significació, tenen de trencarla estàn fora del seu lloc i enganyant al públic. Com podem posar empenyo en conservar les costums electorals

si ells no les trenquen? Ni ells serán lliberals, ni nosaltres podrem ser conservadors.»

Amic llegidor, no'm negaràs que aixó es molt mes clar que les teories de Einstein, i jo l'hi dono raó, l'admiro i'n fujo.

V. DE SEGARRA

La nostra Vinicultura mirada desde Londres

Si analitzessim la evolució constant de la vinicultura en general, encar que avui sembli una paradoxa hauriem de convenir en que aquesta ciència estava d'en-hora-bona. Arreu es llegeixen escrits ensalsant-la, arreu es venerada, arreu trobareu un exercit d'homes perteneixents a tota l'escala social que treballen per ella, arreu te escampats els seus deixebles, els seus fanàtics, els seus defensors; podria quasi assegurar-se que ella no coneix enemic temible.

Desde'l mes humil rabassaire al més fort propietari rural se senten joiosos de veurer la poixansa de producció que la Vinicultura gosa avui, i arrastrats per aquesta corrent els segueix un gros estol d'homes perteneixents a tots els rams de l'activitat humana, desde'l químic al notari, desde'l paleta al fuster; i fins el diputat a Corts, sentint-se arrastrat per dita corrent, pega un cop de puny sobre'l seu pupitre del Congrés i parla... parla molt...

Aquesta mateixa evolució ha portat la agrupació dels vinicultors entorn dels Sindicats Agrícols, cosa que avants no hauria sigut possible per les idees polítiques, i les diferències socials, fins les baralles familiars s'hi haurien oposat.

Aquesta Vinicultura tan venerada, a la que tots volen servir creient-se que al fer-ho aporten el seu grà d'arena a la riquesa de Catalunya, té també una classe d'adeptes que molt bé podriem calificar de missioners; aquests, contrariament a tots els que lluiten per la Vinicultura i treuen d'ella recursos, riqueses i renom, son sers olvidats de tothom i a mesura que van llaurant el seu destí, destí ingrat, sembla que vagin perdent els seus drets a la Patria, i cada dia que passa se senten mes estrangers del seu propi país; fins els seus compatricis quan de tant en tant els visiten, els sembla veurer en ells a uns fracassats, una mena de bohemis roda-nonsia aquesta classificació desafortunada pensa que hi deu perteneixer el qui aquestes ratlles escriu.

Segurament tú, lector, deuràs pensar que es inconseible el que se segueixi una professió tan desvalguda i desacreditada, a lo qual jo et replicaré que'l nostre treball es comparable a l'esport, que com mes difisil es presenta mes empeny tenim en seguir-lo; a l'igual, doncs, nosaltres: com mes peripicies trobem en nostra missió, mes sensació ens dona el prosseguir-la. Lo insegur, lo difisil lo exposat, te un al-go magnétic en el nostre treball, que tu apreciat llegidor, no coneixes i que et porta segurament també com als demés, a ignorar la eficacia del nostre treball.

Tots els que som «missioners» considerem el treball de vinicultor completament mancat de base; pot compararse

al que podria fer un fabricant de qual-sevulga manufactura que s'entusiasmes solament per la seva producció i anés produint, produint, sense preocupar-se de la colocació dels seus productes, sense enviar agents que li estimulessin la venda, i anés fent un exés de producció. ¿Que li passaria? que hauria de colocar la seva manufactura a un preu mes baix que'l cost de la mateixa.

Nosaltres velem d'aprop com es una vergonya que la organització de la exportació fassi mes de dos segles que dorm la son del justós; nosaltres, toquem d'aprop la realitat de que'l productor espanyol no s'hagi preocupat mes que de produir, impulsat solament per alabanses necies dels qui aixó els convé, lloanses que ell s'ha cregut honradament; intensificant la producció creient que aixís ell complia amb el seu deure, mentres per altra banda s'ha deixat esclafar pel abandó amb que s'ha mirat les exigències del present segle.

Ens causa gran tristesa i pena constatar personalment com cap vi dels nostres figura en les cartes dels hotels del estranger, mentres veiem com encontra, els vins francesos, italians, portuguesos i fins el alemanys han sapigut fer coneixer els seus caldos; i ens causa vergonya i enveja a l'hora el contemplar com mentres aquells adineren llargament els seus productes, amb vins moltes vegades inferiors als de casa, els sellers nostres estan replens sense sapiguer on colocar les existències.

Vendrell, com tans altres centres de producció vinícola, podria veurer escrit el seu nom amb lletres d'or; mes ara la fama seva va disfressada amb noms estrangers. Quan de tan en tan bevem una botella, que aquí ens veiem obligats a escollir entre'ls noms de Macon, Beaune, Beaujolais, etc., i hi sentim el flaïr de la Casa Murada, de Rodanyà o de Bellvey, allavors amb el cor esglaïat, els «missioners» seguim treballant i lluitant per a fer coneixer els vins de nostra benvolguda Catalunya, sense preocupar-nos del mal concepte que la nostra modesta ocupació desperta entre els germans de Patria, mentres estem convençuts de que obrant aixís laboren per a la grandesa de la futura Catalunya.

Quan a casa nostra moltes vegades havem sentit a dir, sense la protesta de ningú, que si França ens obrís les fronteres estariem salvats, ens hem posat les mans a la butxaca, hem clavat les ungles al palmell de la mà hi havem callat.

RISOAL

D'ocells

No tots els insectes són perjudicials a l'home; alguns li porten benefici, adés perquè contribueixen a sanajar l'ambient destruint matèries animals i vegetals en putrefacció, adés perquè persegueixen els insectes malífics. Però la majoria li són perjudicials: uns indirectament atacant la vegetació, altres directament per ocasionar-li molèsties personals i ésser factors de transmissions de malalties; entre aquets

últims hi tenim la mosca i el mosquit amb dos vehicles de gèrmens patògens per lo mateix causa de moltes infeccions tan entre les persones com entre els animals.

Els ocells no limiten les seves rodes als boscos, camps i vinyes, netejant-ho d'insectes destructors, sinó que també els veiem acostar-se a llocs habitats i destruir aquests insectes voladors que pululen al voltant dins de nostres cases. I en fan bon neteja; i més en fan si l'home n'els escarmentés obligant-los a allunyar-se de prop seu. Un dels ocells sociables, que més creditor és a nostre agraïment és l'oreneta, el règim de la qual està constituït per les mosques i els mosquits. La destroça que en fa és important, ja que a causa de la seva mobilitat necessita molt d'aliment. Una parella d'orenetes durant la cria està diset hores al dia en moviment constant: el mascle i la femella duen en una hora 20 vegades aliment als petits; i tan l'un com l'altre porten a la boca varis insectes, i s'ha calculat que capturen uns 600.000 mosquits amb els quals alimenten la seva cria. Segons Mr. Florent Prevost, a l'examinar els ventrells de més de 5.000 ocells, pogué comprovar que una oreneta a l'acabar la jornada té en el seu regularment de 200 a 250 insectes, essent probable que aquest nombre el renovi varies vegades al dia; de manera que compta que una oreneta per alimentar-se necessita unes 700 mosques diàries. Segons aixó una família d'orenetes destruiria diàriament un número de mosques que no baixaria de 6.000.

L'oreneta és, doncs, un bon ajudant en la lluita contra la propagació de la mosca. Diem és sols una ajuda, car la mosca és tan extraordinàriament prolífica que l'oreneta per si sola, si l'home per sa part no cuidés d'aplicar els mitjans que recomana l'higiene, no podria donar abast a destruir l'exercit de mosques que ens invadeix cada estiu. O sinó mireu quant pot arribar la descendència d'una mosca.

Cada femella pon de 120 a 180 ous en una sola vegada; durant els mesos de primavera i d'estiu pot tenir nou generacions, a més si l'estiu és llarg i el temps es presenta humit. En el supòsit que una mosca a l'Abril pongui 120 ous i que la mella neixin femelles, tindriem que al cap de 8 generacions,—la mella dels ous de les quals s'avivessin en femelles que ponguessin igualment 120 ous,—la vuitena generació constaria de 336 billons de mosques. Aquesta xifra fuig de l'imaginació; ens concretarem l'idea mitjançant una comparació: si cada mosca té un centímetre de longitud posant-les tocant una a continuació de l'altra, faríem un cordó que cobriria una extensió de 3.360 milions de quilòmetres, o sigui aproximadament 22 vegades la distància de la Terra al Sol.

Semblarà tal volta exagerat aquest càlcul. Doncs ens havem quedat enrera, ja que segons les observacions personals de les què Mr. Roubaud donava compte l'any 1921, una sola

mosca, des de primer de Maig a primer de Setembre, dona origen a 4.000 billons d'individus. Us roda el cap? Doncs espereu-vos que dit senyor ens dirà que aqueixa xifra fantàstica és sols aproximada... en efecte, ja que, segons ell, en la major part de generacions la producció mitja pot ésser sis vegades més alta.

Comparada amb la prodigiosa fecunditat dels insectes la dels ocells és quasi nul·la. En el niu d'una oreneta sols es troben de 4 a 6 ous, i encara ha de témer els atacs dels animals de rapinya que li devoren la cria. Ella com si fos conscient dels favors quefa l'home i de la protecció que té dret per part d'aquest, s'arrecera a les seves habitacions per construir-hi el niu. Qualsevol lloc li és bo amb tal que sigui tranquil i resguardat, si el troba, de les corrents d'aire; sota un cobert, una habitació abandonada, les golfes la barbacana de la teulada li semblan domicilis a propòsit per pujar confiadament la seva família. Però quan sovint s'erra en sos comptes! amb qualsevol pretext, per pur caprici, amb l'excusa de que embruten o de que causen amolno amb la seva xiscladissa, el niu és destruït sense misericòrdia.

Si qualche vegada ens arriba que nostre braç s'alsi arborant el bastó destructor del niu, haguem esment que amb llurs crits i evolucions obliguen a alçar-se els mosquits que estan arrapats per les fulles i parets per atrapar-los al vol, i que llurs xiscles són altres tants crits de victòria sobre les marfugues que ens poden ésser transmeses per les mosques i mosquits. Llavors nostre moviment d'ira serà transmutat en agraïment, i podrem dir-les-hi, a imitació del manuet S. Francesc d'Assis: ¡Germanes brenetes! Podriau callar un moment?

I veus aquí que el parlar de l'oreneteta ens porta a ocupar-nos d'un altre animal utilíssim, però injustament i cruelment perseguit, sobre el qual la superstició ha abocat l'odi de la gent: la rata pinyada. Encara que no sigui ocell en sembla bé citar-lo al parlar d'ells, car el seu mode de locomoció el fa confondre amb els ocells i més a sa semblança s'alimenta d'insectes voladors. Per això un naturalista l'anomena oreneta de nit.

Efectivament: un cop el sol ha anat a la posta i els insectes es veuen llures de la caça diurna de l'oreneteta, sorgeix silenciosament la rata pinyada que continua la cacera dins la nit, capturant papellones nocturnes i mosquits. Per això la seva presència és utilíssima en les comarques flagel·lades pel paludisme. La seva fecunditat és poca: sols procrea un fill a l'any. Per tant si es vol que augmenti el nombre d'aquests animals és necessari fer-los objecte d'una atenció especial. A l'Amèrica es contrueixen torres destinades a refugi de les rates pinyades per tal d'afavorir llur multiplicació. A Amputa se n'han construït algunes, vist el beneficiós que és aquest animal per evitar la difusió del paludisme en els arrossals. Aquests refugis no representen cap despesa, ja que la femta produïda per les rates pinyades que s'hi acullen, paga l'interès de la quantitat invertida en la seva construcció.

J. R.

(Continuará)

La nostra Biblioteca

Heu's aquí el nombre de llegidors que el passat mes de març concorregueren a la nostra Biblioteca total

1048: 276 Homes, 312 dones i 460 infants, s'han consultat 1161 llibres, repartits com segueix: Llibres d'infants, 713; Literatura, 194; Obres generals, 56; Història i geografia 43, Ciències aplicades, 4; Belles arts i Esports 41; Filologia, 29; Dret i Ciències socials, 20; Ciències Teòriques, 13; Filosofia, 7; Religió, 4; Llegidors de revistes i periodics: 307.

En el servei de préstec s'han deixat 84 obres; 46 de Literatura; 10 d'Història i geografia; 7 de Ciències aplicades; 6 obres generals i Llibres d'infants; 4 de Filosofia; 4 de Belles Arts; 2 de Religió; 2 de Ciències socials; 2 de Ciències Teòriques i 1 de Filo-

logia. Demés de la Biblioteca de Catalunya havem demanat en préstec tres obres: s'han rebut els tres primers nombres de la «Revista Catalana de Música.»

El proper dijous dia 12 seran represes les lectures recreatives per als petits analfabets, a dos quarts de quatre de la tarda.

DEPORTIVES

«Fortuna de Vilanova, 0

«Juventus» del Vendrell, 2

El diumenge de Rams tenia de jugar-se la copa que per disputar-se-la entre tims

Passa a la 4 plana.

Banca Palau

Corresponsal del Banc d'Espanya

Telégrams: PALAU · BANQUER

TELÉFON 781

VENDRELL

Descompte de lletres i demés documents de gir - Xecs - Comptes corrents - Dipòsits en efectiu - Compra-venta de valors - Segurs de canvi - Descompte de cupons - Canvi de monedes nacionals i estrangeres.

Reb diariament (6 tarda) el canvi tancament de la sessió de Borsa de Barcelona

Abona els següents interessos

Comptes corrents a la vista 3 per 100
Llibretes d'estalvi » 4 » 100
Dipòsits en efectiu a un any 5 » 100

Caixa de Crèdit i Estalvis del Vendrell

Capital desemborsat: 500.000 ptes. Reserves: 123.000 ptes.
Carrer de Salmerón 13 - Telefon 774
Inscrita a la Associació de Banques de Barcelona

S'ofereixen al públic les millors facilitats i economia per a tota mena d'operacions de
Banca, Borsa, Cambi i Giros

Compra-venta de valors.—Cobro i descompte de cupons i títols amortitzats.—Amortitzacions, conversions, subscripcions a emprèstis, i comissions.—Dipòsits de valors.—Comptes de valors i amb garantia de valors.—Pignoratí de valors.

Descomptes de paper comercial — Girs, ordres telegrafiques i cartes de crèdit — Comptes corrents en monedes nacionals i estrangeres.

Llibretes d'Estalvis a la vista al 3 i mitj per 100.
a 6 mesos al 4 per 100.
a 1 any al 5 per 100.

D'ençà del dia de l'imposició

Els millors Mosaics son els de la Casa JULIVERT

Escales, aigüeres, piques, lavabos, watters,
Safretjos, dipòsits, balustres, tuberies,
Ciments de tota mena, guix i Cals Hidraulica.

Dr. Robert, 12 ♦ VENDRELL ♦ Teléfon 811

Banco Vitalicio de España

REPRESENTANTS:

BORRELL I PLA

VENDRELL

DESPATX : Carrer del Crèdit, 1 : VENDRELL

infantils va ofrenar nostre compatriota Enric Bassa, mes a causa de mal temps fou suspès aquell encontre, aplaquantlo pel pasat diumenge.

A l'hora anunciada s'arreglaren els dos tims que dalt nomenem, a les ordres del refre Pere Bonsoms.

El «Juventus» portà durant tot el partit cert domini sobre el seu contricant, qui, no obstant, es defensà braument, i a no esser que no tenia el «Fortuna» el dia afortunat, hauria sigut possible que la copa hagués anat a parar a las mans dels «afortunats» vilanovins.

Els dos gols de la victòria els assolí el «Juventus» un a cada part, certament molt ben marcats.

Al acabar el partit fou entregada la copa al capità del tim vencedor.

Es una victòria mes que poden apuntar-se els juvenets que integran aquest tim.

F. C. Eularienc, d'Hospitalet, 0

F. C. Vendrell, 2

L'encontre entre l'Eularienc, (no Eularenç com anunciaven els prospectes i alguna altre nota que vegeu), i el nostre primer tim, pot ben dir-se que revestí tota aquella saniosa satisfacció que presta a l'esperit un partit jugat entre amics i companys, que's juga amb ganes de jugar i sense aquells rencors que inspira la pèrdua als qui estan de desgracia o tenen una tarda gens favorable.

El tim Eularienc està compost de jugadors ben entrenats, i saben perfectament els ressorts d'un joc bonic i clàsic; llàstima que la renglera devantera no estigui a l'altura de les demés, puig allavors mes que un tim més, l'Eularienc es faria rotllo entre molts que passen per notables. Sobre tot ens agradaren els defenses i el porter, un xicot que treu les pilotes del quadre amb una gracia i decisió digna d'aplauso; fins es lluit amb dues esplèndides *zamoranes* que li valgueren una oyaisó.

Els locals, al començament, tingueren feina grossa per aturar un joc ofensiu i fort que possà en perill la porta diferentes vagades; sort tingueren de que's eulariencs devantera no eran del pès del resto de l'equip; a no esser aixó prou la haurien passada negra.

També els nostres devantera es mostraren fluixets, salvant alguna excepció, com la bonica jugada d'en Lleó, que portà una pilota d'extrem a extrem de camp, seguint l'extrem dret que li està confiat, i que a l'arribar al cap-de-munt centrà amb tanta maestria que sols tocant-la amb el cap un devanter bastà per entrar a goal. Fou una jugada tan perfecta que nosaltres que no som gens partidaris d'alabances, desde aquest lloc li adresem un aplaudiment.

Arbitrà el jove aficionat en Caietà Vidal, qui posà tot el seu bon empenyo en fer-ho bé; però passaren tantes coses desapercebudes que sol son passables quan un partit va tan amistós com el que ara ens ocupem.

Fou una bona tarda, no decaigué el joc, es feren bones jugades i els dos equips es comportaren com amics veritables.

Per demà a la tarda està anunciat un partit entre una selecció del R. C. D. Espanyol, de Barcelona i el primer tim local.

INFORMATIVES

AJUNTAMENT

La sessió de segona convocatòria celebrada dijous passat no va revestir cap mena d'importancia, figurant-hi solament el despatx d'una instancia d'obres i el nomen-

nament de un delegat per acompanyar als qui deuen assistir davant la Comissió Mixta de Reclutament a Tarragona.

CRÒNICA VILATANA

Una depressió atmosfèrica ha perturbat aquests dies fortament el temps primaveral que s'havia iniciat ben esplendorosament, regnant desde'l dimecres a la nit fins air un estat ciclònic que es resolgué en abundosa pluja el dijous.

La temperatura ha descendit degut a les nevades que es diu han caigut a la part alta de les serralades que'ns envolten, havent aquesta nit fet fret com al mitj de l'hivern.

Que sapiguem per ara aquí el fret no ha ocasionat a la agricultura cap contratemps, si be es diu que cap a l'Alt Camp de Tarragona ha perjudicat de valent la collita d'amelletes.

En canvi abunden forsa aquí els refredats i atacs grippals, però, sortosament, en caracter benigne.

Les festes de Pasqua transcorregueren amb tota placidesa. El disabte els cants de La Lira alegraren la nit primaveral amb la joia que sempre desperten les populars Caramelles, i el diumenge els balls del Centre Industrial, amenitzats per tzigans es vejeren favorescuts per numerosa concurrencia, aixís mateix els locals del Casino i del Tivoli, quines sales quedaren omplenes d'avits espectadors aimants de la cinematografia.

El diilluns foren com de costum, numerosos les famílies que sortiren a fora a menjar la clàssica mona, havent-se vist mol animades les nostres platjes de Sant Salvador i Comarruga.

Resta encalmat el negoci de vins, principal element de riquesa de la comarca, lo qual porta aparellada una paralització del moviment comercial en tots els rams que's tradueix en un decaïment general de gens falaguer pervindre.

Relativament jove encare, quan acabava de sortejat els perills d'una greu enfermedad, víctima d'altre crudel malaltia, diilluns morí en aquesta vila el conegut, hi-sentat En Joan Socias Colomer, persona qui contava aquí amb llargues amistats que quedaren ben palesades en l'acte del seu enterrament.

A la seva viuda, fill i demés família enviem el nostre condol per tan sensible pèrdua.

Seguint la campanya organitzada per la Confederació Agrícola «Unió de Vinaters de Catalunya», sobre la crisi vinícola, en relació amb els alcohols industrials, demà tindrà lloc un miting a Falset, al Teatre de l'Artesana, a les dues de la tarda.

Han estat invitades a l'acte les entitats i corporacions agrícoles de la comarca.

Els federals tarragonins farán reapareixer el seu setmanari «Tarragona Federal»

Aquest matí ha sortit el Combregar General que ha portat Nostre Amo als malalts i impeditos que no han pogut complir amb el precepte pasqual.

Demà serà administrat als detinguts en la presó d'aquest partit, i dimarts al matí als assilats del Sant Hospital.

—Per un mètode ràpid i pràctic s'ensenya d'escriure amb màquina, als joves i senyoretes que concorren al Col·legi Català, anant a càrrec de la Srta. professora parvulista l'ensenyament per a senyoretes.

Per mes detalls dirigir-se al Col·legi, Carreró, 8 Vendrell.

Air sofrí una cruenta operació quirúrgica en una de les mes famoses clíniques de Barcelona, En Manuel Manuel Ballester, cunyat de nostre bon amic particular En Josep M.ª Fontana.

Desitjem al pacient que, almenys, surti en bé de la seriosa operació soferta.

Durant aquesta setmana els agents del municipi han donat boles als gossos que vagaven pels carrers de vila sense murrió. La mida ens sembla acertada, mes es necessari que s'eviti l'espectacle de quedar extesos pels carrers durant llarga estona aquelles vici-mes de la dèssida de llurs amos.

SECCIÓ OFICIAL

REGISTRE CIVIL

Naixements: Un nen fill de Anton Cañellas Carbonell i de Maria Garriga Cañellas; un nen fill de Francesc Guitart Jané i de Josepa Guitart Palau; un nen fill de Salvador Cañellas Garriga i de Dolors Nin Vives; un nen fill de Anicet Estevan Estevan i de Francesca Prats Fontana; una nena filla de Julia Renalias Guitart i de Engracia Bros Torres.

Defuncions: Consol Morgades Puig, de dos mesos; Joan Socias Colomer, de 54 anys.

Matrimónis: Josep Viñas Alujas amb Ramona Martorell Tudó.

IMPREMTA RAMON : TELEFONO 770

Es ven una casa

composta de baixos, pis i golfes, amb dos balconcs lluida de censal i amb un quart de ploma d'aigua senyalada amb el número 28 del carrer de l'Olm. Informaran a la impremta d'aquest setmarí.

Ensenyansa pràctica del 'corte'

i confecció de camises per a senyors
Preus reduïts

Maria Solé, Vda. Carbonell

Carrer del Prat de la Ribera-Vendrell

Es venen tres patis de terrenó, situats en el punt més cèntric de la Plaça de Sant Salvador. Donaran informes a l'Ermila.

Anton Negre

AGENT DE CAMBI I BOLSA

Plaça Catalunya, 16, 1.ª : Teléfon 8417

INTERVÉ EN

Valors : Cupons : Giros : Préstams : postals sobre valors i mercaderies :

RENTISTES: La póliza de Ajent, es un títul de propietat que fa irrelvindicables els valors adquirits mitjansant la seva intervenció.

Graduació de vins

i medicació de acidés volàtil

es fa amb tota cura i perfecció, mitjansant l'empleo d'aparells Sallerón Dujarnin, en

JOSEP SOLÉ

Comissionista en fems d'establada i vacarissa

Taberna del Pi

VENDRELL

Josep Maria Font Cabot

METGE OCULISTA

Ex-director de la consulta per a malalts dels ulls en el Dispensari del Sagrat Cor de Jesús de Barcelona.

TARRAGONA

Rambla de Sant Joan, número 58

Hores de visita: de 10 a 12 m., de 3 a 4 p. i a les demés que's convingun.

Analisis y Graduació

DE VINS

LABORATORI ENOLÓGIC DE

Francisco Alsina

Llicensat en Farmacia

Doctor Robert, 28

Vendrell

Academia

per la ensenyança d'Arithmética, Gramática, Contabilitat i Teneduría de Llibres.

Preparació per a ingrés en el Cos de Correus per oficials d'aquest Ram.

Classes especials per a senyoretes Informes i matrícula a l'Administració de Correus d'aquesta vila.

Molt aprop, també mecanografia.

COLOMBO

TORRADOR DE CAFÉ

AGUSTI ESCOFET

Carrer de Santa Agna, 3. - VENDRELL

Participa a sa distingida clientela i amistats, que desde aquesta fetxa, tot el café que ven aquesta casa es torra per ella mateixa.

Café extra superior a 85 céntims als 100 grams

Id. clase primera a 75 » » » »

BASA R DE CALÇAT

— de —

Marcé, Martorell i Claramunt

MAJOR, 10. - VENDRELL

Excelent assortit en calçats per a homes, dones, nois i noies, aixís com sandalies cusides i clavades i sabatona petita de varies classes.

VARIETAT DE TIPUS ÚLTIMA NOVELTAT

CALSAT SÓLIT I ECONÓMIC : PREU FIXE

NO COMPREU SENS VISITAR AQUESTA CASA